

Nedeľa 3. decembra 2017 – 1. adventná nedeľa

Piesne: ES č. 15, 6

Text: 1Pt 1, 8 – 13

„8Boh pomenoval oblohu nebom. A bol večer a bolo ráno: druhý deň. 9Potom riekol Boh: Nech sa vody nahromadia na jedno miesto pod nebom a nech sa ukáže súš! I stalo sa tak. 10Boh pomenoval súš zemou a nahromadené vody pomenoval morom. Boh videl, že to bolo dobré. 11Potom riekol: Nech zem vydá sviežu zeleň, semenoplodné byliny a ovocné stromy rozličného druhu, čo rodia na zemi ovocie, v ktorom je ich semeno! I stalo sa tak. 12Zem vydala sviežu zeleň, semenoplodné byliny rozličného druhu a stromy rodiace ovocie, v ktorom je semeno rozličného druhu. I videl Boh, že to bolo dobré. 13A bol večer a bolo ráno: tretí deň.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Kedy sa človek teší a raduje? Určite je to narodenie dieťaťa či vnúčka; tešíme sa z prvých krokov a slov našich detí a vnúčat; radosť prežívame i keď nastupujú do škôlky, školy a sme pyšní rodičia a starí rodičia, keď držia v ruke vysokoškolský diplom. No človek sa dokáže radovať aj z maličkostí, ako je napríklad dobré jedlo, kvietok k narodeninám, pohľadnica k Vianociam či dôchodok alebo výplata. Máme radosť, keď po dlhšom období stretne známeho človeka. Ako sa však tešiť a mať rád niekoho, koho sme nevideli, ale predsa vieme, že je tu? Nikdy sme fyzicky nevideli Pána. Nikdy sme Ho nepočuli, ako k nám hovorí, ani sme nevideli Jeho úsmev, fyzicky sme nepocítili Jeho ruku na ramene. Ale sme povolaní uveriť Mu a nasledovať Ho. Keď Ježiš povedal, že blahoslavení sú tí, ktorí nevideli a uverili, mali by sme vedieť, že má pre nás pripravené zvláštne, osobitné požehnanie, ktoré môže byť náhradou za to, že sme Ho telesne nevideli. To osobitné a zvláštne požehnanie prichádza práve teraz v tichom adventnom čase, keď s radosťou očakávame narodenie Pána; Toho Pána, ktorého oznamovali proroci a po ktorom aj oni túžili. Očakávame s radosťou aj my narodenie Pána? Alebo si povieme – veď On sa narodí aj na tie ďalšie Vianoce, tak teraz tieto Ho ešte čakať nemusíme a radšej si doprajeme hojnosť plného stola a televízneho programu. No budúci advent už tu nemusíme byť; a chceme odísť z tohto sveta bez poznania Pána, Kráľa a Spasiteľa? Rozpomeňme sa na slová staručkého Simeona: „Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka v pokoji, lebo moje oči videli Tvoje spasenie.“ Simeon chce povedať, že teraz môže pokojne umrieť, lebo videl Ježiša. Cieľom všetkého nášho úsilia má byť radosťný spev po celú večnosť. Veď sa máme radovať nevýslovnou radosťou plnou slávy a máme dosiahnuť cieľ – spasenie duší. Ak sa však Spasiteľ nenarodí v mojom srdci; ak nebudem očakávať Jeho narodenie, nedosiahnem cieľ. Preto nám Peter kladie na srdce – buďte striezliví, majte čistú myseľ a dúfajte v milosť, ktorú ponúka v Betleheme narodený a prorokmi zvestovaný Spasiteľ. A my v tichom adventnom čase s radosťou očakávajme Jeho príchod. Amen.

Modlitba:

Drahý náš nebeský Otče, chceme Ti v žiari prvej adventnej sviece ďakovať za dar, ktorý si nám dal. S úprimným srdcom ďakujeme za to Dieťaťko narodené v jasličkách v Betleheme, že je naším pomocníkom, radcom, vychovávateľom i učiteľom, no predovšetkým je naším Spasiteľom. Ďakujeme. Amen.

Mgr. Karmen Želinská, zborová farárka v CZ ECAV Vyšná Slaná